

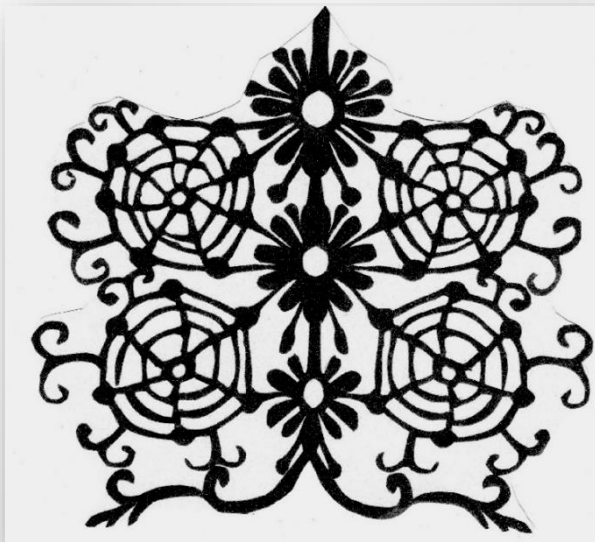


LABAS. SUSIPAŽINKIME

**Tarptautinis projektas
2022 - 2023
Lietuva – Ruanda**

■ Projekto tikslas

Skatinti domėtis kitos kultūros, kitos socialinės ir gamtinės aplinkos vaikų gyvenimu, padėti intuityviai pajauti, kad nepaisant daugelio skirtumų, esame labai panašūs. Mokyti empatiškai priimti žmones, kurie skiriasi nuo mūsų savo išvaizda, tradicijomis, ieškant pirmiausia to, kas mus vienija.



Projekto santrauka - aktualumo pagrindimas

Lietuvoje, kaip ir daugelyje postsovietinių valstybių vis dar gaji netolerancija kitaip atrodančiam, kitaip kalbančiam, ir vieni iš tų „kitokių“ yra juodaodžiai žmonės, kurie neretai sulaukia itin įžeidžių epitetų. Sužinojus, kad kunigo Hermano Jono Šulco (Hermann Hans Schulz), Lietuvos kunigo saleziečio, misionieriaus, globos namų, amatų mokyklos ir gimnazijos Ruandoje) ir Jaunimo sodybos Kretingos r., Kėkštų kaime įsteigėjo ir globėjo, Mushos jaunimo stovykloje (Ruandoje) dirba Lietuvos savanorė, nuspręsta su ja susisiekti su tikslu suteikti mūsų darželio vaikams ir mažiesiems Ruandos piliečiams, gyvenantiems Jaunimo stovykloje, galimybę bent minimaliai pabendrauti, įsitikinant, kad, nors ir labai skiriamės vieni nuo kitų, bet turime ir daugybę panašumų: norą būti mylimiems, sveikiems, rūpintis kitais ir suteikti jiems džiaugsmo, troškimą mokytis ir kuo daugiau sužinoti, kurti grožį ir dovanoti jį kitiems, nerimą dėl nesėkmių ir ilgesį, vienodai mėgstame žaisti, dainuoti, šokti ir didžiuojamės, kad augame. Mūsų darželio vaikai dar kartą turės galimybę įsitikinti, koks pragaištingas yra karas, nes Mushos jaunimo stovykloje šiuo metu gyvena apie 200 našlaičių, kurių tėvai žuvo arba mirė badu karo tarp genčių metu.

Dėl itin blogo interneto ryšio, tiesioginių transliacijų ar nuotolinių susitikimų rengti negalime, tad ryšys bus palaikomas per Facebook'o paskyrą, į kurią bus keliama nuotraukos bei video siužetai.

Projekto trukmė

**Nuo 2022 metų lapkričio mėnesio
iki 2023 metų kovo 31 d.**

Ką veikėme projekto metu

Vaikai išgirdo apie Afriką, sužinojo apie žmonių rases. Skaitys valstybių pavadinimus ir ieškojo Ruandos žemėlapyje ir gaublyje.

Išgirdo apie Lietuvos kunigą, kuris rūpinasi Ruandos vaikais. Diskutavo, kodėl kai kurie žmonės važiuoja į kitą valstybę padėti jos gyventojams.

Sužinojo apie savanorystę Mushos jaunimo stovykloje, lygino su savanorių maltiečių veikla (prisiminė Pyrago dienos projektą). Svarstė, diskutavo apie savanorystę kaip reiškinį

Sveikinome vieni kitus šv. Kalėdų proga, siūsdami savo sukurta darbėlį, sveikinimą.

Rašėme savo vardus ir valstybių pavadinimus

Siuntėme savo ir savo darbėlių, piešinių nuotraukas, vaizdo įrašus, komentuosime

„Kalbėjomės“ vaizdais apie šio laikotarpio mūsų šalių gamtos reiškinius. Svarstėme, lyginome, kodėl taip skiriasi mūsų šalių gamta. Ieškojome informacijos apie klimato juostas

Lyginome, ieškojome atsakymo, kuo panašūs ir kuo skiriasi Afrikos vaikai iš Ruandos ir Lietuvos vaikai



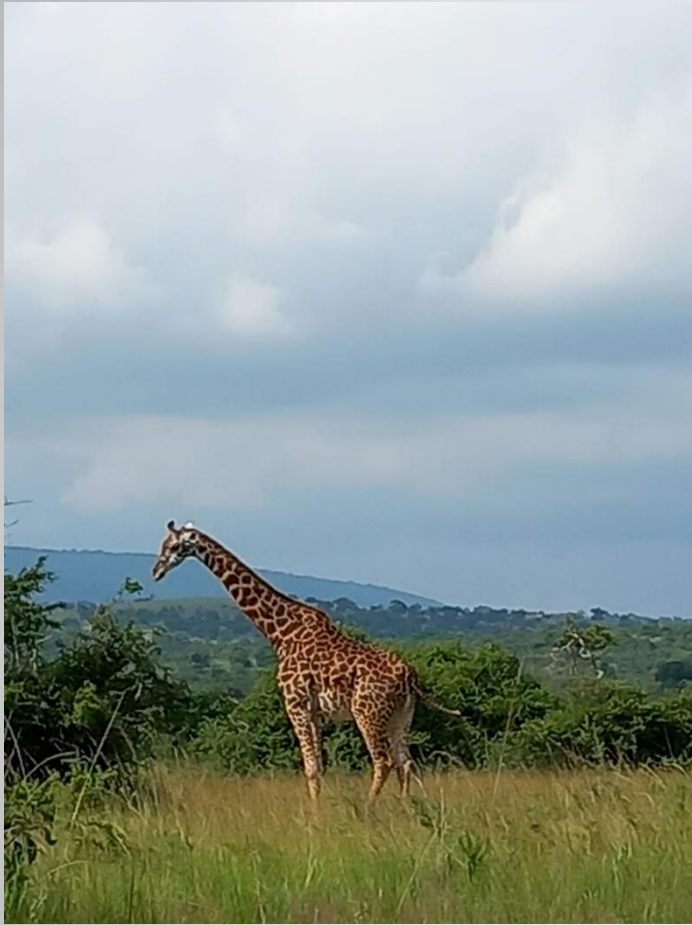
Iš Lietuvos kilęs krikščionių saleziečių kunigas misionierius Hermanas Šulcas misijoje Afrikos valstybėje Ruanda įkūrė Musha jaunimo sodybą, kurioje nuolat gyvena net iki kelių šimtų vaikų našlaičių. Jaunimo sodybą jis įkūrė ir savo tėviškėje Kretingos rajone. **Jaunimo sodyba** yra visus metus veikianti edukacinė darbo ir poilsio stovykla jaunimui ir geros valios suaugusiems. Tai didžiulis kaimo vienkiemis, apsuptas miškų, kur sudarytos geros sąlygos kūrybingam laisvalaikiui ir kitai veiklai. Kadangi sodybų įkūrėjas yra krikščionių kunigas, čia propaguojamos krikščioniškos vertybės.



Pažinčiai užmegzti nusiuntėme nuoširdų kalėdinį sveikinimą, kurį drauge su mokytojomis užrašė „Sraigiukų“ grupė



Ir džiaugėmės sulaukę atsakymo...



Vaikai sužinojo, kad Ruanda pelnytai pravardžiuojama pasaulio žaibų ir audrų sostine, nes daugiau nei 200 dienų per metus siaučia audros ir perkūnija. Tuo metu, kai vyko projektas, Ruandoje buvo liūčių sezonas, ir ten nebūna žiemos. Mes džiaugėmės vešlia Ruandos žaluma, čia pat, prie gyvenvietės besiganančiomis kaimenėmis laukinių gyvūnų, kuriuos mes matėme tik zoologijos sode, ir mums „dovanojamais“ žiedais, o ruandiečiams vaikams siuntėme apsnigto darželio vaizdus ir baltąsias linksmybes sniege



Štai taip atrodo papajų medis ir kokios jos skanios tik nuskintos



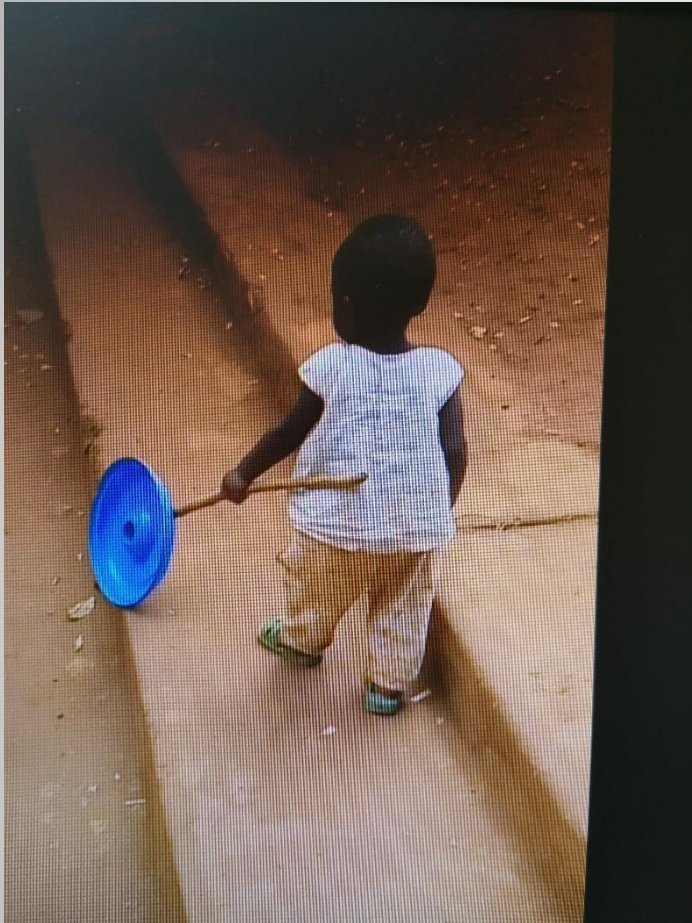
Nustebino laukas ananasų, kuriuos mes įpratę matyti parduotuvių stelažuose ir niekada nesusimąstome, iš kur jie atsiranda



Sniego kepurė ir baltas kilimas Vilniuje, mūsų darželyje tuo metu, kai Ruandoje vaikai laksto basi



Baltosios linksmybės sniege



**Ruandos vaikų žaislai ir žaidimai:
Kibiro dangtis, prikaltas prie pagalio ar vedamas su virvele**



Kamuolys, pačių pasidarytas iš kietai suvyniotų plastiko maišelių ir aprištas virvute, šokdynė, nupinta iš žolių



Berniukai mėgsta žvejoti ir dovanoti gėles



Mes visi labai mėgstame šėlioti, o ypač tas yra smagu, kai matai, kaip lygiai tą patį mėgsta ir už tūkstančių kilometrų gyvenantys vaikai. Susibūrę prie ekraną „Sraigiukų“ grupės vaikai mėgino atkartoti šokančių ruandiečių vaikų judesius. Išėjo kažkas panašaus į „Jurgelį meistrelį“. Smagu buvo... O dar smagiau buvo Ruandos vaikams, kai nusiuntėme jiems šį video, - jie pasijuto tikri profesionalai, kurie moko užsieniečius vaikus 😊



Mums visiems patinka puoštis ir gaminti papuošalus



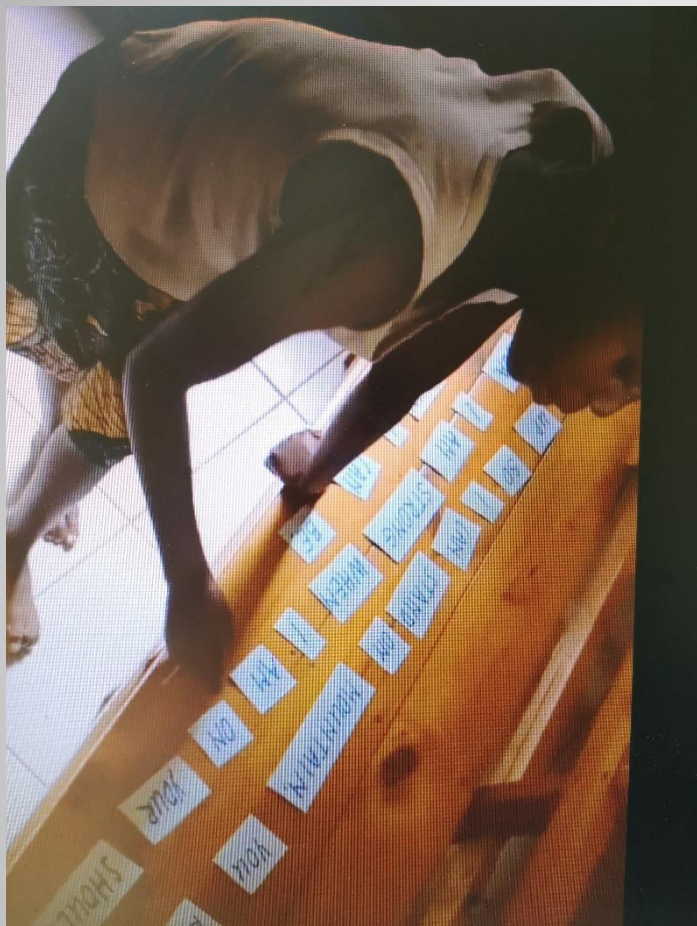
Gaila, kad negalime šių „Sraigiukų“ sukurtų papuošalų perduoti Mushos jaunimo stovyklos vaikams



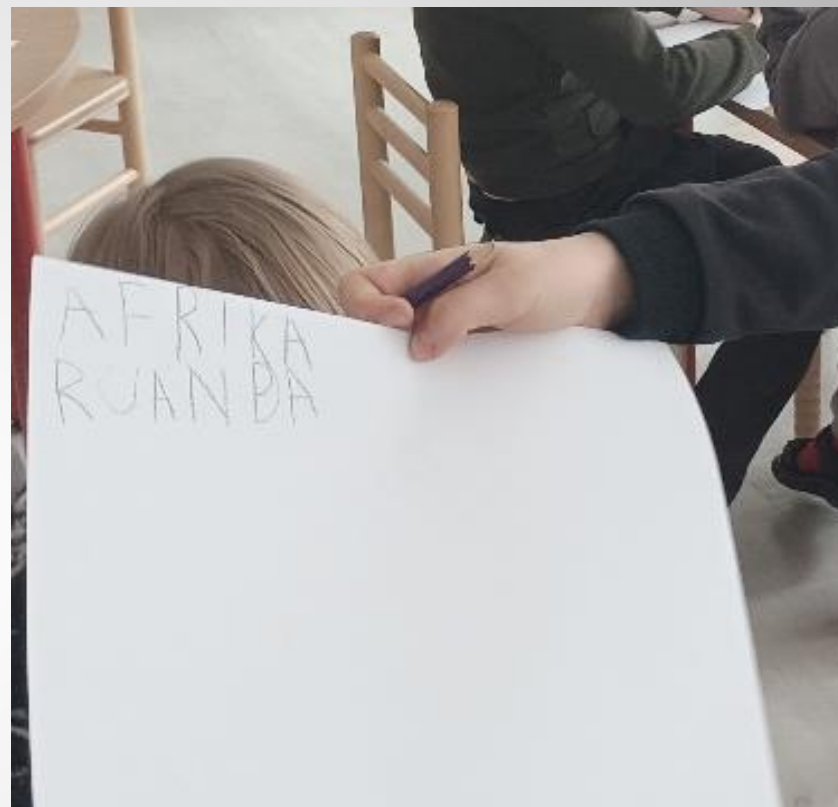
Pasidalinome Vilniaus gimtadienio šventės vaizdais



Parodēme, kaip švenčiamos Užgavėnės Lietuvoje... – Oho, kokie baisūs veidai, juokėsi Musha mažieji gyventojai. Mes bijotume susitikti...



Mokomės skaityti



Mokomės rašyti



Ruandos vaikai visi labai trokšta mokslo, bet mokslas mokykloje ten mokamas, todėl ne kiekvienam lemta mokytis mokykloje, tačiau Hermano Šulco įkurtoje jaunimo stovykloje, kurioje dirba savanoriai iš daugybės šalių vaikai mokosi skaityti ir rašyti, reikalui esant, jiems suteikiama ir medicinos pagalba, o jautrūs žmonės iš viso pasaulio šią bendruomenę remia aukomis. Kokie laimingi Lietuvos vaikai, kad visi gali lankyti mokyklas.



Ruanda

Suradome Ruandą Afrikos žemėlapyje, - mažytis taškelis Afrikos žemyno viduryje, valstybė mažesnė už Lietuvą.



Mūsų draugė savanorė Eglė Aleksandra Marija. Savanoriai. Tai laimingi žmonės, kurie nori, kad visi žmonės būtų laimingi. Vaikai atsiminė, kad jie su mamytėmis kepė pyragus seneliams: „Ir mes buvome savanoriai, kai vyniojome pyragus seneliams“. O mūsų „Sraigiukų“ grupės ugdytinė Mantė pasiryžo būti savanore svarbiame tyrime, kuris padės diagnozuoti vaikų inkstų ligas.

Ar mums pavyko?

Gal kažkas pasakys: kokia projekto prasmė, - juk galima panašių vaizdų prisižiūrėti tiesiog įsijungus Youtube... kas gi čia ypatingo?

Esmė ne tik vaizduose, - esmė, kad šie vaizdai skirti mums, Vilniaus „Molinuko“ „Sraigiukams“. Vaikai iš tų vaizdų šypsosi mums ir siunčia mums linkėjimus, džiaugiasi, matydami, kad jų šokis įkvepia vaikus atkartoti šokio judesius, stebisi mūsų tradicijomis ir randa, kaip ir mes, kad esame visi labai panašūs: mėgstame puošti ir dainuoti, labai norime mokytis ir eiti į mokyklą, kur sužinosime daugybę įdomių dalykų... Net žaidžiame panašius žaidimus. Mes visi strakaliojame tarsi ožiukai, kai mums linksma, o iš liūdesio net ima skaudėti pilvus, ir dar, - apie šeštuosius metus mums pasikeičia dantys.

Kuom gi mes skiriamės? – odos, akių ir plaukų spalva ir tuom, kad po Dvarčionių kalvelės niekada nelaigys antilopės, ir prie darželio tvoros nepamatysime dramblio, o karjere nesiveis krokodilai. Kad tuo metu, kai pas mus balta žiema, Ruandoje – lyja ir niekada nebūna žiemos. Kad kalbame mes skirtingomis kalbomis, o susikalbėti galėsime, išmokę vieną tarptautinę kalbą...

Vaikai įsitikino, kokia nuostabi yra savanorystės idėja, ir grupėje jau ėmė rasti savanorių visuomenei naudingai veiklai...

Taigi, mums tikrai pavyko, - tegul tik punktyriškai, bet parodyti vaikų gyvenimą kitame žemyne, sudaryti sąlygas vaikams pajusti susidomėjimą, pasigėrėjimą, empatiją, o kartais ir užuojautą. O tai jau pirmasis žingsnis savitarpio supratimo ir pagarbos link kitaip atrodančiam, kitaip kalbančiam.

„Žemė – žmonių planeta“, - rašė Antuane De Sent-Egziuperi, o mes sakome, „Žemė – draugų planeta...”

Parengė

Inga Miltienienė,
Jūratė Michnevičienė, -
priešmokyklinio ugdymo mokytojos;
Ingrida Laužikienė,
direktoriaus pavaduotoja ugdymui